

Αρ. πρωτ. Ερώτησης 655-24/10/2017

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εξωτερικών

Θέμα: Στήριξη στο υπό ίδρυση κουρδικό κράτος

Κύριε Υπουργέ,

Είναι γνωστό πως οι ενδογενείς και εξωγενείς παράγοντες καθιστούν την περιοχή της Μεσοποταμίας ιδιαίτερα εύθραυστη. Οι ξένες παρεμβάσεις δημιούργησαν παρά έλυσαν τα χρόνια άλυτα ζητήματά της. Η ρευστότητά της επιταχύνθηκε από τις πρόσφατες πολιτικές μεγάλων και περιφερειακών δυνάμεων για ανακατανομή των ζωνών και αξόνων επιρροής, καθώς και για έλεγχο και εκμετάλλευση. Οι εξελίξεις αυτές, εκτός από τη μεγάλη ανθρωπιστική κρίση που πήρε τη μορφή εξόδου και προσφυγοποίησης, επανέφερε με πολλούς τρόπους ένα άλυτο ζήτημα των παλαιών αποικιοκρατικών διευθετήσεων, το Κουρδικό. Η επαναφορά έγινε με τραγικές μορφές που γνώρισε η περιοχή και οι άνθρωποί της, οι αυτόχθονοι λαοί της όπως οι Έλληνες τον προηγούμενο αιώνα.

Στο Βόρειο Κουρδιστάν είχαμε ισοπέδωση πολλών πόλεων και πολιτικές εξόντωσης άμαχου πληθυσμού από τον τουρκικό στρατό. Στο νότο, το δράμα των Γεζίντι και ιδιαίτερα των γυναικών Γεζίντι που συγκλόνισε τον κόσμο. Στη Συρία, την αντίσταση σωτηρίας του Κουρδικού λαού με αποκορύφωμα την εποποιία του Κομπάνι. Το κουρδικό δημοψήφισμα στο Ιράκ είναι μια άλλη έκφραση, μιας ιστορικής κίνησης ενός ιστορικού λαού, προς τον αυτοπροσδιορισμό του.

Η όξυνση και αγριότητα των συγκρούσεων επέδρασε αρνητικά σε βάρος του πλέον ευάλωτου και απροστάτευτου κομματιού των πληθυσμών της περιοχής. Αυτό αντιπροσωπεύουν οι χριστιανικοί πληθυσμοί στη Συρία με ιδιαίτερους ιστορικούς δεσμούς με την Ελλάδα, όπως και άλλοι πληθυσμοί της Συρίας συγγενείς με εμάς. Η εικόνα, ή, καλύτερα η διαπίστωση, είναι ότι σε όλον αυτόν τον κατακλυσμό όπου αναδεικνύεται ως αναγκαία η ελληνική ηθική και πολιτική παρουσία αλλά και η προβολή και προστασία του εθνικού μας ενδιαφέροντος, η κυβέρνηση ήταν και είναι υπερβολικά σιωπηλή και απούσα.

Από την άλλη πλευρά βλέπουμε την υπερδύναμη να παρακολουθεί αδιάφορα το διαμελισμό των Κούρδων από Ιράκ-Ιράν-Τουρκία. Άραγε ποια η αξιοπιστία της προς τους συμμάχους της αφού τώρα που δεν χρειάζονται άλλο τους Κούρδους, τους εγκαταλείπουν αβοήθητους; Να προσθέσουμε σε όλα αυτά την αυταρχική και αλαζονική συμπεριφορά της Τουρκίας σε Αιγαίο, Κύπρο και όχι μόνο. Μήπως πρέπει να πάψουμε να λειτουργούμε ως δορυφόροι της Τουρκίας (στήριξη πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα σε Τουρκία κατά το πρόσφατο ταξίδι του στις ΗΠΑ, αλλά και εντός της ΕΕ);

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός

Υπάρχει εθνική πολιτική με διαμορφωμένες θέσεις για την ευρύτερη περιοχή της Μεσοποταμίας;

Προτίθεστε να αναλάβετε πρωτοβουλίες στήριξης του υπό ίδρυση κουρδικού κράτους (όπως πράττει το Ισραήλ);

Ο ερωτών βουλευτής

Γιάννης Αντωνιάδης